

skatning ind i Forslaget, derfor skulde afvise Forslaget eller saadan noget. Det var jo lige det modsatte, jeg sagde. Den Sammenhæng, hvori jeg brugte Ordet „stødt“, var saaledes, at jeg sagde, at selv om man her med Rette kunde føle sig stødt, skulde man ikke i mindste Maade lade sin Stilling til Lovforslaget afhænge deraf, men vedblivende søge at komme overens med Landstinget om Forslaget. Det samme ærede Medlem angreb jo Fordelingsgrundlaget og mente, at det var det slettest mulige. En Del af de Bemærkninger, jeg vilde have gjort i saa Henseende, ere allerede gjorte af den højtærede Finansminister. Det forekommer ogsaa mig, at Kombinationen af Hartkorn og Bygningsafgift som Grundlag for Tilbagebetalingen ophæver en Del af Ensidigheden, men dertil kommer, at saaledes som Forslaget nu en Gang foreligger — jeg siger slet ikke, at det i og for sig er det fortræffeligste Grundlag, som kunde findes — og efter hele den Grundtanke, som gaar igennem det, tror jeg, at vi gøre klogt i ikke at rokke for meget ved dette Grundlag, som i sin Tid blev lagt med saa stor Samstemning fra saa mange Sider, og derfor at tilbagebetale netop disse Skatter til Kommunerne. Naar man nu har søgt at drage Omsorg for, at Tilbagebetalingen særlig skulde komme Hartkornet til gode for den Dels Vedkommende, som tilbagebetales af Hartkornsskatter, ligger deri ganske bestemt, at Fordelingen ogsaa maa ske efter Hartkorn. Det er ganske uretfærdige Skatter, som man giver tilbage til Kommunerne. Det har været Hovedsynspunktet derfor. Det er ikke et slet og ret Fordelingsgrundlag, thi skulde man endelig give sig til at spekulere over et Fordelingsgrundlag, vil jeg indrømme, at man kunde finde det fuldkommene. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om den kommunale Beskatning skal jeg denne Gang ganske vogte mig for at komme ind paa Enkeltheder. Det er ikke fristende for mig at debattere dem, fordi jeg, som sagt, vedblivende har den Tro, at der ikke bliver noget ud af disse Bestemmelser. Det er blevet mig endnu klarere under denne Forhandling, end det var tidligere, at skulde man overhovedet have saadanne Bestemmelser ind i denne Lov, maatte de udvides og uddybes betydelig. Man kan ikke nøjes med de her givne enkelte løsrevne Regler, men vil blive tvungen til at komme ind paa det hele System om den mellemkommunale Beskatning. Det uensartede, det løsrevne og adspredte, der gives os i det

her foreslaaede, vil, tror jeg, ingen i Længden være med til at gennemføre. Ogsaa af den Grund, at det vilde føre os ind paa Forhandlinger af uoverskuelig Rækkevidde, vil jeg derfor meget bestemt fraraade at komme ind paa disse Bestemmelser. Jeg tror, at man kan blive enig om Lovene uden dem, og der vil sikkert fra alle Sider til syvende og sidst, naar Afgørelsen kommer, vise sig saa megen Stemning for at faa dem førte igennem, at man enes om at lade falde, hvad der er en absolut Hindring for deres Gennemførelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Alberti: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Stats-Indkomstskat med en Tillægs-skat af Kapitalindkomster.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 257 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Alberti: Angaaende det her foreliggende Lovforslag vil jeg kunne udtale mig forholdsvis kort, da den allervæsentligste Del af mine Bemærkninger til den foregaaende Sag paa Dagsordenen jo tillige berørte dette Lovforslag. Det er gaaet med dette Lovforslag ligesom med det andet, at det er kommet ned hertil fra Landstinget med en Række Ændringer, som for nogle Vedkommende ere af en meget gennemgribende Natur. — Der er jo først og fremmest — jeg kunde næsten fristes til at sige selvfølgelig — Sammenkoblingsparagraffen, men den skal jeg her slet ikke udtale mig om, jeg kan derom ganske henvise til, hvad jeg før sagde. — Af de Ændringer, som jeg ellers vil opholde mig lidt ved, skal jeg nævne den til § 5 Littr. e. og sidste Stykke, der er ud-